

45 pCt. og er i Aar dalet til 36 pCt. Fra Norge stammer 37 Ansøgere, fra Polen et tilsvarende Antal, fra Finland 3, fra Rusland og fra Lithauen 4, fra Czekoslovakiet 11, fra U. S. A. 26 og fra England 7, medens 27 er kommet fra en Række andre Lande i og udenfor Europa.

Det procentvise Antal af *levindelige Ansøgere* ligger ligesom i Fjor betydeligt lavere end i Krigsaarene og de nærmest følgende Aar. Medens Procenttallet den Gang naaede op imod 40, er det nu kun 28.

Ogsaa *Aldersfordelingen* frembyder for saa vidt det samme Billede som i Fjor, som de ældre Aldersklasser — Grupperne over 60 Aar —, der i Krigsperioden var repræsenteret med ca. en Fjerdedel af Ansøgerne, nu kun tæller en 14—15 pCt. 426 eller 40 pCt. af Ansøgerne er under 41 Aar (i Fjor kun ca. 30 pCt. og i Forfjor godt en Fjerdedel), 268 eller 25 pCt. mellem 41 og 50 Aar og 207 eller ca. 20 pCt. mellem 51 og 60 Aar.

En Undersøgelse af de paa Lovforslaget optagne Personers Fordeling efter *Opholdssted* har dernæst vist, at 461 af Ansøgerne ved Ansøgningens Indgivelse boede i København og 61 paa Frederiksberg, medens 222 havde deres Hjem i Købstæder og 314 i Landsogne. Naar Hovedstaden ikke længere dominerer saa stærkt som i tidligere Aar, da henved to Trediedele af Ansøgerne hørte hjemme der, staar det antagelig i Forbindelse med, at det svenske Element, som nævnt, nu er mindre fremtrædende.

Ved Fordelingen af Ansøgerne efter *Livsstilling* har man henregnet 238 til Haandværkerstanden og betragtet 84 som handlende. 372 er henført til Gruppen: Arbejdere eller tjenende Personer, og 364 er i forskellige andre Livsstillinger eller har ikke noget Erhverv. 169 af Ansøgerne ejer fast Ejendom her i Landet. — En mere specificeret Oversigt meddeles i „Statistisk Aarvog“. Ved en Gruppering af de paa *Loven af 15. April 1921* optagne 491 Personer har man der henført 27 til immateriel Virksomhed, 30 til Jordbrug, 164 til Haandværk og Industri, 39 til Han-

del, 66 til „Arbejdsfolk uden specificeret Næring“, 43 til Tyende og 113 til „Anden og ubestemt Næring“ (Aarvog for 1922; Tabel 20).

Om *Varigheden af Ansøgernes Ophold* her i Landet oplyser Udvalgets Undsøgelse, at 304 har opholdt sig her i over 30 Aar. Procenttallet — 28 — er det samme som i Fjor. Endvidere har 657 boet her mellem 12 og 30 Aar og 97 i kortere Tid end 12 Aar. Af de sidstnævnte er dog en Del af svensk eller norsk Afstamning, som opfylder Betingelsen om 10 Aars Ophold. I andre Tilfælde drejer det sig om Børn, som efter deres Forældres Død opdrages hos Slægtninge her i Landet, eller som man har villet aabne Adgang til Nydelse af en dem efter Faderen tilkommende Militærrente (f. Eks. Nr. 18—20, Nr. 504—07, Nr. 685 og Nr. 1026—28). En Forkortelse af Fristen kan endvidere skyldes, at den paaældendes Forældre eller dog een af dem er dansk. Endelig har man, ligesom i Fjor, i nogle Tilfælde mildnet Opholdskravet overfor Personer, som efter Fastsættelsen af den nye Grænse har bosat sig paa dansk Grund, f. Eks. naar Faderen allerede er blevet dansk Statsborger.

66 af de paa Lovforslaget optagne Personer har faaet nogen *Fattighjælp**, mén desuagtet er man enig i, at der paa Grund af de foreliggende Omstændigheder meddeles dem Indfødsret. I ca. to Trediedele af Tilfældene er Hjælpen ydet paa Grund af Sygdom og da som Regel paa et Tidspunkt, der ligger mindst 15 Aar tilbage. Ellers har man fastholdt som Hovedregel, at der skal være hengaaet 20 Aar efter Fattighjælpens Ydelse. Undtagelser kan være begrundet i, at Ansøgeren er dansk født eller har opholdt sig meget længe her i Landet (Nr. 89 og Nr. 302), eller i Fattighjælpens ringe Størrelse og særegne Art (f. Eks. Nr. 427). I lidt over Halvdelen af Tilfældene er Hjælpen tilbagebetalt. — Nogle af de heromhandlede

*) Her er medregnet de Tilfælde, hvor Fattighjælp er ydet en Andragerindes afdøde Mand.